

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2021/1527

ze dne 31. května 2021,

kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy pro smluvní uznání pravomocí k odpisu a konverzi

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012⁽¹⁾, a zejména na čl. 55 odst. 6 třetí pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 55 odst. 2 prvního pododstavce směrnice 2014/59/EU od členských států vyžaduje zajištění toho, aby v případě, že instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) uvedené směrnice dospějí ke zjištění, že zahrnutí smluvní podmínky uvedené v čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU („smluvní podmínka“) do smluvních ustanovení, jimiž se příslušný závazek řídí, je právně nebo jinak neproveditelné, tato instituce nebo subjekt oznámily své zjištění orgánu příslušnému k řešení krize.
- (2) Podmínky, za nichž by bylo právně nebo jinak neproveditelné, aby instituce nebo subjekt zahrnuly smluvní podmínku do některých kategorií závazků, by měly být stanoveny způsobem, který umožní odpovídající úroveň konvergence a zároveň orgánům příslušným k řešení krize umožní zohlednit rozdíly na relevantních trzích.
- (3) Od institucí nebo subjektů by nemělo být vyžadováno, aby zahrnuly smluvní podmínku do smluvních ustanovení, jimiž se příslušný závazek řídí, pokud by to v relevantní třetí zemi bylo nezákonné. Tak tomu může být například v případě, že právní předpisy nebo pokyny orgánů dané třetí země takové podmínky nepovolují. Mělo by být rovněž považováno za neproveditelné, aby instituce nebo subjekt zahrnuly smluvní podmínku do smlouvy nebo nástroje, pokud tato instituce nebo subjekt nemohou uvedená smluvní ustanovení změnit. Tak je tomu často v případě, kdy jsou smlouvy nebo nástroje uzavírány v souladu s mezinárodními standardizovanými podmínkami nebo protokoly, jež stanoví pro takové typy smluv nebo nástrojů jednotné podmínky. Produkty financování obchodu, jako jsou záruky, protizáruky, dokumentární akreditivy nebo jiné nástroje používané v souvislosti s podporou nebo financováním obchodních transakcí, se obvykle vydávají na základě mezinárodně uznávaných standardních podmínek nebo pravidel stanovených mezinárodně uznávanou odvětvovou organizací nebo vypracovaných na základě standardních dvoustranných zvyklostí. Neproveditelnost může nastat rovněž v případě, kdy instituce nebo subjekt uzavře smlouvy o poskytování finančních služeb se subjekty mimo Unii, například s poskytovateli finančních služeb, obchodními systémy, infrastrukturami finančního trhu nebo depozitáři, které používají standardní podmínky, jež instituce nebo subjekt nemohou sjednat.
- (4) V každém případě by za důvod neproveditelnosti zahrnutí smluvní podmínky neměly být považovány pouhá neochota protistrany smluvní podmínky zahrnout nebo pouhé zvýšení ceny nástroje nebo smlouvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

- (5) V souladu s čl. 55 odst. 2 třetím pododstavcem směrnice 2014/59/EU se orgán příslušný k řešení krize může i v případě neexistence důvodů neproveditelnosti rozhodnout nepožadovat, aby příslušná instituce nebo subjekt smluvní podmínku zahrnuly, pokud se domnívá, že takové zahrnutí není nezbytné k zajištění způsobilosti instituce nebo subjektu k řešení krize. Závěry analýzy dopadu na způsobilost k řešení krize pro účely článku 55 směrnice 2014/59/EU by měly být v souladu se závěry v rámci posouzení způsobilosti k řešení krize stanoveného v hlavě II kapitole II uvedené směrnice. Pro účely posouzení dopadu na způsobilost k řešení krize v souladu s čl. 55 odst. 2 třetím pododstavcem směrnice 2014/59/EU by však za nezbytné k zajištění způsobilosti k řešení krize měly být považovány smlouvy nebo nástroje vytvářející závazky s dlouhou dobou splatnosti nebo vysokou nominální hodnotou. Od zahrnutí takových smluvních podmínek by se proto nemělo upustit, pokud takové zahrnutí nespĺňuje podmínky neproveditelnosti. Pokud jde o jiné smlouvy nebo nástroje vytvářející závazky, měly by orgány příslušné k řešení krize při posuzování jejich dopadu na způsobilost k řešení krize náležitě zohlednit řadu relevantních prvků, avšak měly by mít možnost, je-li to vhodné s ohledem na konkrétní okolnosti, posoudit jakékoli další prvky, které považují za nezbytné.
- (6) Po obdržení úplného oznámení o neproveditelnosti by měl mít orgán příslušný k řešení krize přiměřenou lhůtu k jeho posouzení. Oznámení se mohou lišit co do složitosti. Je proto vhodné, aby orgán příslušný k řešení krize v případě složitých oznámení mohl prodloužit lhůtu pro požadování zahrnutí smluvní podmínky o předem stanovenou dobu. Takové prodloužení by mělo být příslušné instituci nebo subjektu náležitě oznámeno. Vzhledem k tomu, že oznámení a jeho posouzení představují nový požadavek, by orgány příslušné k řešení krize měly mít během prvního roku po vstupu tohoto nařízení v platnost možnost prodloužit lhůtu pro posouzení složitých oznámení o dalších šest měsíců. V dalších letech by orgány způsobilé k řešení krize měly mít možnost prodloužit lhůtu pro posouzení složitých oznámení o tři měsíce.
- (7) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro bankovníctví.
- (8) Evropský orgán pro bankovníctví uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽²⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Podmínky, za nichž by bylo neproveditelné zahrnout smluvní podmínku uvedenou v čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU do některých kategorií závazků

1. Podmínky, za nichž by bylo právně nebo jinak neproveditelné, aby instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU zahrnuly smluvní podmínku uvedenou v čl. 55 odst. 1 uvedené směrnice do smluvních ustanovení, jimiž se příslušný závazek řídí, jsou tyto:
- a) zahrnutí smluvní podmínky by představovalo porušení právních a správních předpisů třetí země, jimiž se závazek řídí;
 - b) zahrnutí smluvní podmínky by bylo v rozporu s výslovným a závazným pokynem orgánu třetí země;
 - c) závazek vyplývá z nástrojů nebo smluv uzavřených v souladu s mezinárodními standardizovanými podmínkami nebo protokoly, které instituce nebo subjekt nemohou změnit;

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- d) závazek se řídí smluvními podmínkami, které instituce nebo subjekt musí přijmout, aby jim byla umožněna účast v subjektu mimo Unii nebo využívání jeho služeb, a které instituce nebo subjekt nemohou změnit;
- e) jedná se o závazek vůči obchodnímu věřiteli a souvisí s dodávkami zboží nebo poskytováním služeb, které sice nejsou kritické, avšak jsou využívány při každodenním provozním fungování instituce nebo subjektu a instituce nebo subjekt nemůže změnit podmínky smlouvy.

2. Pro účely odst. 1 písm. c), d) a e) se má za to, že instituce nebo subjekt nemohou změnit nástroje nebo smlouvy nebo smluvní podmínky, pokud příslušné nástroje, smlouvy nebo smluvní podmínky mohou být uzavřeny pouze za podmínek stanovených protistranou nebo protistranami nebo na základě platných standardních podmínek nebo protokolů.

Článek 2

Podmínky, za nichž má orgán příslušný k řešení krize vyžadovat zahrnutí smluvní podmínky podle čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU do některých kategorií závazků

1. Orgán příslušný k řešení krize vyžaduje zahrnutí smluvní podmínky uvedené v čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU do smluvních ustanovení, jimiž se příslušný závazek řídí, pokud na základě oznámení instituce nebo subjektu dospěje k závěru, že není splněna žádná z oznámených podmínek neproveditelnosti uvedených v článku 1 tohoto nařízení, a pokud je splněna kterákoli z těchto podmínek:

- a) nominální výše závazku vyplývajícího z příslušné smlouvy nebo nástroje je vyšší nebo rovna 20 milionům EUR;
- b) zbytková splatnost smlouvy nebo nástroje je delší nebo rovna šesti měsícům.

2. Je-li to nezbytné k zajištění způsobilosti k řešení krize, může orgán příslušný k řešení krize vyžadovat zahrnutí smluvní podmínky uvedené v čl. 55 odst. 1 směrnice 2014/59/EU do smluvních ustanovení, jimiž se příslušný závazek řídí, pokud na základě oznámení instituce nebo subjektu dospěje k závěru, že není splněna žádná z oznámených podmínek neproveditelnosti uvedených v článku 1 tohoto nařízení, a za předpokladu, že není splněna žádná z podmínek uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) tohoto článku.

Při posuzování, zda je v souladu s prvním pododstavcem zahrnutí smluvní podmínky nezbytné k zajištění způsobilosti k řešení krize, zohlední orgán příslušný k řešení krize zejména alespoň jeden z těchto prvků:

- a) výši a druh smlouvy nebo nástroje;
- b) proveditelnost použití nástrojů k řešení krize;
- c) důvěryhodnost použití nástrojů k řešení krize tak, aby bylo dosaženo účelu řešení krize, s ohledem na možný dopad na věřitele, protistrany, zákazníky a zaměstnance a možná opatření orgánů třetích zemí;
- d) prioritu závazku v běžném úpadkovém řízení podle vnitrostátního práva;
- e) splatnost závazku a revolvingovou povahu smlouvy.

Článek 3

Přiměřená lhůta pro orgán příslušný k řešení krize, aby vyžadoval zahrnutí smluvní podmínky

1. Přiměřená lhůta uvedená v čl. 55 odst. 2 třetím pododstavci směrnice 2014/59/EU činí tři měsíce ode dne, kdy orgán příslušný k řešení krize obdrží oznámení podle čl. 55 odst. 2 prvního pododstavce uvedené směrnice.

2. Pokud je oznámení uvedené v čl. 55 odst. 2 prvním pododstavci směrnice 2014/59/EU neúplné, oznámí orgán příslušný k řešení krize oznamující instituci nebo subjektu, které informace chybí. Lhůta uvedená v odstavci 1 tohoto článku začíná plynout, jakmile jsou předloženy všechny chybějící informace.

3. Do 6. října 2022 může orgán příslušný k řešení krize v případě složitosti oznámení prodloužit lhůtu uvedenou v odstavci 1 o šest měsíců.

Od 7. října 2022 může orgán příslušný k řešení krize v případě složitosti oznámení prodloužit lhůtu uvedenou v odstavci 1 o tři měsíce.

4. Orgán příslušný k řešení informuje oznamující instituci nebo subjekt o prodloužení lhůty a jeho důvodech.

Článek 4

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 31. května 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN
